

væsen. Det er jo Tilfældet enkelte Steder, at et Byraad undertiden ogsaa kun med en lille Majoritet vedtager at oprette for Kommunens Regning en Realskole, hvorved der altsaa paalægges samtlige Stattehvere i vedkommende Kommuner betydeligt forøgede Kommunaludgifter. Forholdet viser sig saa at være det, at medens kun 2 af hvert Hundrede af vedkommende Kommunes skolepligtige Børn søge Realskolen, maa de 98 af 100 nøies med den tarvelige og lidet tidsvarende Undervisning, der ydes i Borger-skolen. Derfor har jeg gjentagne Gange henledet den høitærede Ministers og Finansudvalgets Opmærksomhed paa, at saadanne Forhold bør ikke opretholdes, at Finansudvalget bør ikke støtte kommunale Realskoler, naar det viser sig, at vedkommende Byraad forsommer at udvikle Borger-skolevæsenet, som jo kontinuerligt selv Kommunen til Gode, og hvor da navnlig den store Arbejderbefolknings Børn bør kunne faae en tidsvarende og ordentlig Undervisning. — Overfor det ærede Medlem for Fredensborg (Hage) skal jeg bemærke, at jeg har ikke gjort mig til Organ for Avisartikler. Det interesserer mig, at det ærede Medlem har læst Aviserne til Morgen, men han har glemt, at jeg holdt mit Foredrag i Gaar. Det er altsaa snarere Aviserne, der have gjort sig til Organ for mine Ansfoelser end det Ombuende (Afbrydelse af Hage). Ja, jeg kan ikke fortsætte med den Livlighed, hvormed det ærede Medlem afbryder mig; skalde jeg svare paa hans Afbrydelser, er jeg bange for, at jeg ikke i rimelig Tid sit Ende paa mit Foredrag. — Overfor det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) skal jeg bemærke, at jeg troede virkelig, at hans Udtalelser ikke blot sigtede paa dette bestemte Spørgsmaal, men ogsaa havde nogen politisk Betydning. Det ærede Medlem kan jo ikke have glemt, at den Økonomi, han vil anvende i dette Forhold, har han glemt ved tidligere Leiligheder at anvende. Ja, det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, det gjør mig derfor ondt at maatte minde ham om, at i Rigsdagssamlingen 1886—87 har han været med til at indstille 400,000 Kr. til en Kunstmuseumsbygning, (Dinesen: Det sagde jeg selv i Gaar). Det ærede Medlem har altsaa stiftet Ansfoelser paa det

Punkt, men det forekommer mig, at denne Stiftens Ansfoelser er noget søgt, noget umotiveret, og jeg troede derfor, at den mulig ogsaa kunde have nogen politisk Betydning. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad han ibrigt jo godt veed, at en Minister tidligere har givet ham det Skudsmaal, at henad Foraaret, naar der kommer Grøde i Luften, faar han en Gang imellem Oppositionstilbøieligheder, og det kan jo undskyldes hos det ærede Medlem, for han er jo begyndt med at være Oppositionsmand, at han en Gang imellem henad Foraaret faar Tilbøielighed til at gaa imod sine gamle Venner, ja endogsaa til paa enkelte Punkter at angribe en Minister. Men nu have vi altsaa faaet det ærede Medlems Attest for, at dette Spørgsmaal sigter ikke derhen. Jeg kunde høre paa det ærede Medlems Tale i Dag, at han har gaaet i Skole i den Tid, da man læste Valles Lærebog. Det ærede Medlem har jo lært, at det gælder om at anvende „en klog Sparommelighed“. Gamle Valles advarede meget imod Begjærighed. Derimod anbefaler han „en klog Sparommelighed“. Det er det, det ærede Medlem nu synes at ville være med til i Statshuusholdningen. Han siger, at han er en Modstander af alle Overdrivelser i Henseende til Bevillinger. Der er dog Undtagelser. Med Hensyn til provisoriske Bevillinger er han ikke nogen Modstander, hvor det gælder om at befæste Kjøbenhavn endog paa Bevillingsrettens Ruiner, der har det ærede Medlem jo glemt at vise Modstand, og her, hvor det gælder om at spare, kunde jeg troste det ærede Medlem og hans Ven fra Fredensborg med, at dersom de kunne anvende Økonomi overfor Gendarmerivæsenet og formaae deres Venner i Regjeringen til at afstafte dem, kunde de paa 2 Aar spare alt det, som Kunstmuseumsbygningen koster (Hage: Det er netop det, vi ville). Det glæder mig, lad mig saa se, De anmode Ministeriet om saa hurtigt som muligt at lade Gendarmerne gaa; saa have De indvundet disse Penge. — For Resten skal jeg overfor det ærede Medlem for Frederiksberg bemærke, at det er mig i det Hele lidt vanskeligt at komme til Klarhed over, hvilket økonomisk Program han og hans Venner have. Saavidt jeg kan skjønne, har det ærede Medlem og hans Venner, — naar jeg undtager Provisorismen og Milli-